

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΑΜΑΣΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΝΗΣ

ΤΜΗΜΑ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Κυριακή Β' Λουκά 1 Οκτωβρίου 2017

(Λουκ. στ. 31-36) Αγάπη προς τους εχθρούς

Ο Κύριος στο όρος της Γαλιλαίας παραδίδει στους μαθητές του τον τέλειο νόμο της Καινής Διαθήκης με την «επί του όρους ομιλία» του. Και συγκεφαλαιώνει μέσα σε λίγες λέξεις το πνεύμα του νέου νόμου του, λέγοντας: Όπως θέλετε να σας συμπεριφέρονται οι άνθρωποι, έτσι να τους συμπεριφέρεσθε κι εσείς. Και εξηγεί την τόσο περιεκτική αυτή εντολή του. Εάν αγαπάτε μόνον εκείνους που σας αγαπούν, ποια αμοιβή σας ανήκει από τον Θεό; Καμία. Διότι και οι αμαρτωλοί το ίδιο κάνουν. Και εάν κάνετε το καλό σ' εκείνους πού σας ευεργετούν, ποια ανταμοιβή μπορεί να έχετε από τον Θεό; Καμία. Διότι και οι αμαρτωλοί έτσι ενεργούν. Και εάν δανείζετε σ' εκείνους από τους οποίους ελπίζετε να πάρετε πίσω τα δανεικά, ποια ανταπόδοση από τον Θεό σας ανήκει; Καμία. Διότι και οι αμαρτωλοί δανείζουν σε άλλους αμαρτωλούς, για να πάρουν πίσω ολόκληρο το ποσό που δάνεισαν ή και σε καιρό ανάγκης να πάρουν κι αυτοί ίσα δάνεια. Εσείς, όμως, να αγαπάτε τους εχθρούς σας και να τους ευεργετείτε και να τους δανείζετε, χωρίς να περιμένετε καμία ανταπόδοση από αυτούς.

Στο τμήμα αυτό της «επί του όρους ομιλίας» του ο Κύριος κάνει μία σύγκριση ανάμεσα στην αγάπη του κόσμου και στην πραγματική αγάπη που πρέπει να έχουν οι μαθητές του και, κατά συνέπεια, οι

άνθρωποι που βαπτίστηκαν στο όνομά του, δηλαδή εμείς οι Χριστιανοί. Και ζητά την ανιδιοτελή αγάπη, και όχι την ψεύτικη συμφεροντολογική αγάπη του κόσμου, η οποία δεν έχει πνευματική αξία. Διότι ποια αξία έχει να κάνεις το καλό, επειδή περιμένεις ανταπόδοση; Η αγάπη αξίζει μόνο όταν την κάνεις για τον Θεό, χωρίς να υπολογίζεις ποιος είναι ο αποδέκτης της αγάπης σου. Η αγάπη που ζητά ο Χριστός πρέπει να αγκαλιάζει όλους τους ανθρώπους, ακόμη και τους δύστροπους, τους άδικους, τους εχθρούς.

Βέβαια μία τέτοια αγάπη προς τους εχθρούς μας φαίνεται δύσκολη ή και ακατόρθωτη. Πώς να αγαπήσουμε και να ευεργετούμε κι αυτούς ακόμη που μας πληγώνουν, μας αδικούν, μας βρίζουν, μας πολεμούν;

Όμως, αυτό είναι το μέτρο της αληθινής αγάπης, το μέτρο της τελειότητας. Σ' αυτήν την υψηλή κορυφή της αγιότητας μας καλεί ο Κύριος. Και δεν είναι αυτό εξωπραγματικό, όπως φαίνεται. Τέτοια αγάπη έδειξαν έμπρακτα πολλοί άγιοι και πιστοί της Εκκλησίας μέσα στο πέρασμα του χρόνου. Η αγάπη τους αυτή ήταν που εντυπωσίασε και άλλαξε τον κόσμο. Ήταν η σφραγίδα της γνησιότητας της πίστης τους και η έμπρακτη εφαρμογή των λόγων του Κυρίου. Διότι, ας μην ξεχνάμε, ο λόγος του Θεού δεν συνιστά ένα σύνολο θεωριών, αλλά ένα διαρκές κάλεσμα για αλλαγή του τρόπου ζωής μας. Βέβαια η αγάπη προς τους εχθρούς δεν είναι ανθρώπινο κατόρθωμα. Είναι δώρο Θεού και μόνο με τη δική του χάρη αποκτάται. Είναι μια κατάσταση υπερκόσμια, άγια, ανώτερη και αληθινή. Αν θέλουμε, λοιπόν, κι εμείς

να την αποκτήσουμε, θα πρέπει να το ζητάμε αυτό καθημερινά από τον Θεό και εμείς ταυτόχρονα να αγωνιζόμαστε να γίνουμε άνθρωποι της αγάπης.

Στο ιερό κείμενο ο Κύριος μας λέει ποια είναι η αμοιβή και η δωρεά αυτών που θα δείχνουν μια τέτοια αγάπη και ευσπλαχνία προς όλους τους συνανθρώπους τους. Όποιος μπορεί να αγαπά τους εχθρούς του και να τους ευεργετεί, θα αποκτήσει τη μεγαλύτερη χάρη, θα φθάσει στο σημείο που μπορεί να ζήσει ο άνθρωπος. Ποιο είναι αυτό; Με την αγάπη αυτή ο άνθρωπος θα γίνει κατά χάριν θεός, υιός του υψίστου Θεού. Θα αποκτήσει τα θεϊκά χαρακτηριστικά. Και εξηγούν οι Πατέρες της Εκκλησίας μας: Καμία άλλη αρετή δεν μας κάνει τόσο όμοιους με τον Θεό όσο η αγάπη και η συμπάθεια και η ευσπλαχνία προς τους εχθρούς μας. Αυτή η αγάπη μάς χαρίζει τα χαρακτηριστικά του Θεού. Αυτή είναι που μας κάνει «κατά χάριν θεούς».

Α. Ταπάκης